

Đề bài

Tả lại lễ kỷ niệm
Ngày Nhà giáo
Việt Nam 20-11 ở
trường em.

Bài làm

Năm nay được lên lớp 6, lần đầu tiên tôi được tham dự lễ kỉ niệm Ngày Nhà giáo Việt Nam 20-11. Suốt buổi tối hôm trước, tôi bắt mẹ chọn cho tôi một bộ quần áo đẹp nhất, mẹ tôi còn chu đáo ra chợ mua cho tôi một bó hoa thật đẹp để ngày mai đem tặng cô giáo chủ nhiệm.

Buổi sáng hôm sau, tôi ngủ dậy sớm hơn mọi ngày, ăn sáng và mặc quần áo đẹp, trong lòng tôi vô cùng hồi hộp. Trước khi ra khỏi công tôi không quên ôm bó hoa tươi mà mẹ đã chuẩn bị sẵn từ tối hôm qua. Tôi tin rằng cô giáo sẽ rất thích bó hoa này.

Đến cổng trường, tôi thấy bạn nào cũng ăn mặc rất đẹp và trên tay các bạn cũng ôm một bó hoa như tôi. Trong trường tôi lúc này như một vườn hoa với đủ màu sắc rực rỡ. Tôi nhìn lên hai bên cổng trường, thật bất ngờ bởi màu đỏ rực của những lá cờ, trong sân trường phía lễ đài đã được trang trí hết sức đẹp mắt, trên chiếc phông màu xanh nổi bật lên hàng chữ: Chào mừng ngày Nhà giáo Việt Nam 20-11, phía dưới có một chiếc bàn trái khăn đỏ và trên đó có lẵng hoa to đùng có dòng chữ *Chào mừng ngày Nhà giáo Việt Nam 20-11*.

Tôi cùng các bạn tung tăng bước vào sân trường. Chúng tôi ồ lên vui thích khi thấy các thầy cô hôm nay đẹp một cách lạ thường, cô nào cũng mặc chiếc áo dài thướt tha, đủ màu sắc. Trên khuôn mặt của các cô đều được trang điểm nhẹ nhàng nên cô nào trông cũng xinh tươi. Còn các thầy thì trang trọng trong bộ comlê. Tôi thấy yêu tất cả các thầy cô. Đang mãi ngắm mọi người, bỗng một hồi trống vang lên:

– Tùng! Tùng! Tùng!...

Các bạn học sinh từ các nơi ùa ra trước khán đài, nhanh chóng tập trung về lớp mình. Chỉ một loáng sau, tất cả đã xếp thành hàng lối trật tự đầu vào đây. Chẳng ai bảo ai các bạn đều im lặng chờ hiệu lệnh của thầy tổng phụ trách.

Sau màn chào cờ và hát quốc ca, thầy hiệu trưởng ra đọc lời diễn văn trang trọng, sau đó thầy còn đọc một bài phát biểu dài về truyền thống và ý nghĩa của ngày Nhà giáo Việt Nam. Tất cả mọi người đều chăm chú lắng nghe, mấy bạn mọi ngày vẫn hay nghịch trong giờ chào cờ hôm nay cũng im thin thít nghe thầy hiệu trưởng nói. Qua những lời thầy, tôi thấy hiểu hơn về ngày 20-11 này.

Sau đó là đến màn văn nghệ. Để có những tiết mục này các bạn và các anh chị đã tập luyện từ mấy tuần trước. Các chị hát rất hay và truyền cảm những bài hát ca ngợi thầy cô, những người đã dìu dắt chúng tôi nên người.

Sau mỗi tiết mục ấy cả trường lại rộn lên tiếng vỗ tay. Tiết mục văn nghệ tạm dừng, thầy hiệu trưởng cho phép chúng tôi được đem hoa lên tặng các thầy cô. Thế là tất cả mọi người ùa lên khán đài tặng các thầy cô những bó

hoa tươi thắm nhất. Tôi cũng cố gắng len vào giữa để tặng hoa cho cô giáo chủ nhiệm của mình. Lúc đến gần cô, tôi bỗng thấy hồi hộp khác hẳn mọi ngày. Cô nhìn tôi âu yếm và khen bó hoa của tôi đẹp quá. Tôi vui sướng chạy về chỗ của mình. Bạn nào bạn nấy cũng hớn hờ như tôi, cả sân trường náo nhiệt đầy tiếng nói cười rộn rã.

Sau tiết mục tặng hoa, cô giáo Thanh, một cô giáo dạy văn rất hay, đại diện cho các thầy cô lên phát biểu cảm tưởng. Hôm nay trông cô xinh đẹp khác hẳn mọi ngày, cô mặc chiếc áo dài đỏ, khuôn mặt rạng rỡ, cô chỉ nói rất ngắn gọn vài lời nhưng vô cùng xúc động, sâu lắng.

Sau lời phát biểu của cô Thanh là đến bác hội trưởng hội phụ huynh, trong lời phát biểu bác nhắc đến công lao của các thầy cô với học trò, chúng tôi nghe mà cảm thấy vô cùng xúc động. Hòa với không khí ấy chị Linh – học sinh lớp 9 – cũng đại diện cho học sinh nói lời cảm ơn công lao dạy dỗ của các thầy cô giáo.

Sau buổi lễ các bạn còn ùa đến chụp ảnh với các thầy cô giáo, lớp tôi ai cũng muốn được đứng gần cô giáo chủ nhiệm nên tranh giành, trêu nhau í ới. Cô giáo tươi cười đứng giữa lũ nhóc chúng tôi.

Đến gần trưa buổi lễ mới kết thúc, mọi người ra về lòng phơi phới. Tôi tự hứa với lòng mình là sẽ cố gắng học tốt hơn để không phụ lòng các thầy cô. Và đó là buổi kỉ niệm ngày Nhà giáo Việt Nam đáng nhớ nhất của tôi.